

apríl 2024

FORSKÚ IN

Milí priatelia!

Na prelome marca a apríla sme jasavo slávili Veľkú noc. Slávili sme Ježišovo Zmŕtvychvstanie. Prečo práve Jeho? Nevstal z mŕtvych aj Lazár či Jairova dcéra? V čom je ten rozdiel?

Iste, všetci to vieme! Lazár bol len oživený, podobne Jairova dcéra. Vrátili sa do pozemského života a po čase jeden aj druhý znova zomreli. Ale Ježiš skutočne vstal z mŕtvych k novému životu - tak, ako to aj o nás hovorí Písmo, že „hoci sme boli pre hriechy mŕtvi, oživil nás s Kristom - milosťou ste spasení - a s ním nás vzkriesil a daroval nám miesto v nebi v Kristovi Ježišovi.“ (Ef 2, 5-6)

A toto je ten druhý dôvod - že my neoslavujeme len Vzkriesenie Krista, ale aj naše vlastné, ktoré nám už bolo dané, už keď sme boli pokrstení. Vzkriesenie nie je niečo, čo ešte len nastane. Práve sa deje. Bolo nám dané v krste a teraz sme to my, kto sa odhodlávame vo viere ho prijať a potom sa učíme od Krista a v Duchu Svätom žiť ho, žiť už ako noví, vzkriesení ľudia.

Prijmite teda dnes malé pozvanie na pár úvah o tom, ako toto vzkriesenie, ako tento Kristom darovaný nový nebeský život prijímať - aby sme, žijúci Nebo a vzkriesení srdcom už tu, na zemi, mohli v tomto pokračovať aj po odchode zo zeme, v Sláve nášho Otca, keď bude takto zbožštené a oslávené aj naše te-
lo.

Boh Vám žehnaj!

Milí

... buď v obraze, buď

Na čom v živote záleží?

V modlitbe, keď všetko stíchne a zmlkne, vynorí sa tá prostá realita: Som. Boh je. A je tu Dar zbožštenia od Boha. A svätosť, čiže podobnosť s Bohom a spoločenstvo s Bohom, ktorou sa tento Dar prijíma. A to je všetko. Ostatné sa rozplynulo ako dym, ako hmla, čosi neskutočné a prchavé.

Čo chceš? Byť svätý. Na čom záleží? Byť svätý. V čom spočíva zmysel života? Byť svätý. Byť svätý, žiť s Bohom, navyknuť si na Boha a Život s Ním, zblížiť sa v láske s Bohom, osvedčiť sa ako Jeho priateľ a dorásť do Božieho synovstva. O tom to je. To je všetko. O ničom menšom život nie je.

Ostáva len jediný spôsob života, jediný motív všetkého a každého konania: "s očami upretými na Ježiša" (Hebr 12, 2). Žiť takto znamená, že sme opustili svet. Sme obrátení, noví, znova narodení ľudia. Je to úplne nový svet, len treba doň vkročiť a navyknuť si v ňom žiť. Mlčanie, skutočnosť, bytie, láska, pokoj, sloboda,... To všetko sú nástroje a cesty, znaky i ovocie tohto nového sveta.

Ale bez tejto upretosti na Krista - nielen na vieru v Neho či na myšlienky na Neho, ale na Neho samého, je nemožné takto žiť. On Je Skutočnosť. On sa pre nás stal Kotvou Reality. Tak Ho, ako kotvu, zobrazovali rani kresťania. Aj preto sa pre nás stal Darom Eucharistie - a tým nám dal úplne jedinečný dar a spôsob adorácie, čiže zotrývania v Skutočnosti.

... a čas. Pozemský čas, ktorý sa míňa, ktorý môže byť využitý, darovaný, alebo navždy vyplytvaný.

Bytie. Skutok. Láska. Všetko veci skutočné. Všetko veci ďaleko za svetom myšlienok, pocitov, túžob a strachov sveta, tej veľkej ilúzie!

Nový zmysel

Buď tu a teraz s Bohom a oslavuj Ho dokonalosťou.

Všetko sa sústreďuje a zbíha v prítomnosti, pretože v nej je skutočnosť. V nej je Boh. V nej je život. V nej sme my.

Mysel je prítomná, keď mlčí, keď nie je pohltená myšlienkami a predstavami a dumaním. Keď ju neláka preč žiadostivosť ani neženie strach. Prosto len byť v sebe a sebou

V prípade zhoršenia zdravotného stavu a nebezpečenstva smrti bez meškania, vo dne, v noci, volajte **0903 173 383**.

Tak, aby keď príde čas, každý z nás odchádzal na svoju cestu do Vlasti posilnený sviatosťami!

buď IN

v Bohu, a myšlienky nechať byť, nevenovať im pozornosť, ak sa tárajú, nech sa tárajú, aké bez nás.

Telo je prítomné, keď žije jednoduchosť bytia, označovanú tu ako *pôst*, tam zase ako *evanjeliová chudoba*, ale všetko označuje túto *jednoduchosť*, v ktorej naše telesné telo prсто je telesným telom, je, čím je a má byť a nesnaží sa byť ničím viac či iným. Je prсто miestom, kde sme. Nástrojom, ktorým konáme.

A nakoniec vôľa je prítomná, keď miluje. Nie ako cit ale ako stav bytia, ako prostý postoj, ktorý ho odráža.

Takto je prítomný Boh v Eucharistii - a dáva nám príklad a seba za vzor. Priťahuje nás k Sebe aby sme boli podobní.

Tu, v Prítomnom, potom človek nachádza svoj zmysel - nie v sláve, nie vo výsledkoch viditeľných okom a nejakých úspechoch, ktoré uspokojujú Ego, ale v dokonalosti, tej takpovediac akoby "malej", lebo je dokonalosťou dokonalo prežitého tohto jedného okamihu, jedného skutku, na slávu a potešenie Otca.

Áno, takýto život sa už odohráva len medzi nami a Bohom, je žitý už len nami v Bohu a pred Bohom. Tu nachádzame pokoj a blaženosť, radosť, ktorá je hlboká, takže jediné, čo ju dokáže vyjadriť, je mlčanie. Len ja a Boh a skutok dobra a lásky, ktorý práve teraz treba vykonať a dokonalosť, ktorá čaká, že cezeň bude uskutočnená a my sami sa tak prejavíme a osvedčíme ako synovia a dcéry Boha.

Je to bud' - alebo!

Jedna vec. Ako hovorí Fromm, *cena za úspech, kdekoľvek, je chcieť jednu vec, vybrať si jednu vec a do nej sústrediť všetku energiu.*

O čo viac v prípade kresťanstva, kde ide nie o to, niečo urobiť, niečo dokázať, ale niekým byť. Človek môže hrať mnoho rolí a hrať sa na mnoho postáv a vecí, ale byť môže len jedným - alebo synom Boha, alebo čímkoľvek iným. Ale len jedným. Tak ako môžeme naraz žiť len jeden život. Ten Boží, alebo akýkoľvek iný.

"Budete ma hľadať a nájdete ma; ak ma bude-

SPRÁVY Z DOMOVA

Každé dva týždne je na fare katechéza birmovancov, zatiaľ ich je deväť.

2. 3. sme v Petre pokrstili nového brata v Kristovi, Samuela Ovčáryho. V ten istý deň bola na fare marcová katechéza prvoprijímajúcich detí, pred ňou detská sv. omša v kostole.

23. 3. sme v našich kostoloch slávili veľkonočnú sv. spoveď.

30. 3. sme v Dome nádeje v Belej odprevadili do Večnosti nášho brata Jána Privaru. V ten istý deň sme posledným 90. dňom zavřili našu cestu obnovou EXODUS 90 / VELEBÍM 90.

te hľadať celým svojím srdcom." (Jer 29, 13), vysvetľuje a sľubuje Boh. "Tak ani jeden z vás, ak sa nezriekne všetkého, čo má, nemôže byť mojim učeníkom." (Lk 14, 33), opakuje inými slovami túto nevyhnutnosť vyvoliť si Boha a svätosť celým srdcom.

Preto stať sa kresťanom znamená *znova sa narodiť*, ako hovorí Ježiš, *vyzliecť starého človeka*, úplne, a obliecť si nového, úplne, pretože to, na čom jedinom zaväzi, je nové stvorenie, ako vysvetľuje Pavol.

Musíme sa rozhodnúť, úplne vážne. Nielen niečo robiť *praktizovať, dodržať, zachovať, splniť*, ale pritom si podržať starú identitu a starý život.

Musíme sa rozhodnúť skutočne týmto novým stať, skutočne stať, úplne stať - a cenou za to je, že musíme opustiť staré. Lebo aj to znamená opustiť staré, potom to ešte nie je nové narodenie sa, nové stvorenie. A slovami Písma, len ten kto zomrel, je ospravedlnený od hriechu, čiže od starého človeka a starého života.

Tak, ako sa kresťanstvo, čiže Božie synovstvo nedá žiť len tak popri niečom inom a v rámci niečoho iného, nášho starého života, tak rovnako platí, že sa nedá ani ponechať si popri Božom synovstve niečo predošlé a staré. Čokoľvek alebo akoby nanovo vyrastie ako súčasť novej identity Božieho synovstva, alebo to viac nemá miesto.

NEDELNÉ SVÄTÉ OMŠE

V nedele o 9:45 a v prikázané sviatky vysielame priame prenosy na facebookovom profile Miloš „Inky“ Pikala.

A tak pri tomto prerode zanechávame všetko a všetko kladieme Otcovi k nohám. A On niečo z toho vezme a vráti nám späť, aby sme v tom pokračovali, ale už ako Jeho synovia. A niečo nie, a to už ostane zanechané navždy, ako nepatrná cena za to, že sme dostali nekonečne väčšie veci. A pretože sme sa toho konečne a skutočne zriekli, srdce nám už za tým nenarieka. A aj toto je znak tohto prechodu, *paschy* od starého k novému - že sme skutočne zomreli a vstali s Kristom k novej identite a novému životu, ako vysvetľuje Písmo.

A to je *Zákon podobnosti*: Ak chceš byť ako Boh, musíš byť ako Boh, nielen niečo z toho ako starý človek hrať. Ak chceš žiť život Boha, musíš žiť život Boha, nielen si niečo splniť a praktizovať. Tak voľ, lebo aj nevolenie je voľba! Ale prečo by človek nevolil? Veď nevolíme zanechanie niečoho, ale naopak, volíme nadobudnutie niečoho nevýslovne veľkého, krásneho a vzrušujúceho!

Keď sa objaví kríza...

Myslím, že krízy v duchovnom živote vznikajú vtedy, keď v nás Božia milosť naráža na nejaký hriech, nejakú závislosť, niečo, čo nás ešte ovláda a spútava - a môže to byť spokojne napríklad aj túžba prežívať blaženosť Božej prítomnosti, v ktorej sa namiesto Boha sústreďujeme na tento náš pocit blaha a miesto lásky je to o sebestve, ani si to neuvedomujeme.

Preto sa aj hovorí, že rastieme (alebo padáme) v týchto krízach. Pretože sme narazili na hriech a závislosť a cesta z krízy von vedie cez prekonanie tejto bariéry (alebo ju neprekonáme, držíme sa jej, a potom padáme, niekedy aj úplne odpadneme).

Podstatou krízy teda je, že si stále držíme niečo svoje, niečo vlastné (spomeňme na sv. Františka, ktorý opustil všetko a predsa nie - a v srdci mal stále onú túžbu po svojej vízii svojho rádu a to bola podstata jeho veľkej krízy) - a na druhej strane je Boh a Boží Život, ktorého podstatou je takpovediac "absolútna chudoba" nie v zmysle nedostatku, ale v zmysle, že v nej neexistuje nič vlastné, nič vlastné.

Kto zomrel Egu a nemá už nič vlastné, ale všetko slobodne zdieľa s Bohom a ničoho sa nedrží, iba Boha, už nemá žiadne krízy, už je

v blaženosti Neba. Ako hovorí Apoštol, "*kto zomrel, je ospravedlnený od hriechu*" (Rim 6, 7).

Pre takéhoto človeka existuje už len jediná "závislosť" - a tou je Boh. Už žiadne predstavy, plány, veci, ani také, ako zdravie či život, ani nejaké predstavy úspechu či výsledkov v čomkoľvek, nič. Nechce nič, ani to, ani ono, iba samého Boha - a toho má, má už navždy, pretože je to Boh láskavý a verný. Je slobodný. A čokoľvek žije alebo koná, má už len jediný cieľ a zmysel a dôvod, a tým je Boh.

Jedine keď takto zotrúva v Bohu, je človek skutočne voľný a slobodný.

Nič vlastné. Ani nič nečakám zo seba či od seba. Ani si nežiadam nič pre seba.

Načo? Aký zmysel by to malo? Všetko naše prúdi z Krista, ani nie, že Kristus je náš, ale my sme Kristovi a v Kristovi sme prosto Kristovi. Záleží na Kristovi, na tom z Krista a pre Krista.

Ani to neviem dosť dobre povedať... Ale chápeme sa, že? Mučeníctvo alebo apoštolát alebo svätosť - nič z toho nestojí na nás, že by sme sa museli strachovať, že či by sme niečo také dokázali. Všetka táto schopnosť prúdi z Krista a je Kristovou. "*Nie že by sme boli schopní vymyslieť niečo sami od seba, akoby to bolo z nás, ale naša schopnosť je z Boha. On nás urobil súcich za služobníkov Novej zmluvy.*" (2 Kor 3, 5-6).

Keď človek opustí všetko a nemá už nič vlastné, takže ostane už len Boh, vtedy začína "to pravé orechové", to skutočné blažené kresťanstvo.

Lebo tým som!

Ostať dobrým. O tom to je. Nie kvôli tomu či tamtomu. Nie kvôli zisku, kvôli prospechu, kvôli sláve kvôli odmene, nič také!

Ostať dobrým, lebo takým som. Prosto takým som. Nie je v tom žiadna pochybnosť, žiadne váhanie. Žiadna neistota. Prosto toto som. Tak som sa rozhodol a toto som. To je všetko.

A v tomto je víťazstvo - Krista a všetkých, ktorí zvíťazili s Ním. Presne takto! "Radšej zomrieť, ako zahrešiť". Presne toto je vzorec víťazstva, ktorý Dominik, Božie dieťa, tak jasne pochopil!

Takto sa človek stáva svätým, spasený, synom Boha. Takto prekračuje onú hranicu medzi smrťou a životom.

Litánie k Zmŕtvychvstalému

Pane, zmiluj sa. *Pane, zmiluj sa.*
Kriste, zmiluj sa. *Kriste, zmiluj sa.*
Pane, zmiluj sa. *Pane, zmiluj sa.*
Kriste, vyslyš nás. *Kriste, uslyš nás.*

Bože, Otec nebies,
zmiluj sa nad nami.

Bože Syn, Vykupiteľ sveta,
Bože, Duch Svätý,
Najsvätejšia Trojica, jeden Bože,
Ježišu, Vykupiteľ ľudstva,
zmiluj sa nad nami.

Ježišu, víťaz nad
hriechom a satanom,
Ježišu, víťaziaci nad smrťou,
Ježišu, svätý a spravodlivý,
Ježišu, zmŕtvychvstanie a život,
Ježišu, Darca milosti,
Ježišu, Sudca sveta,
Ježišu, ktorý si položil svoj život
za svoje ovce,
Ježišu, ktorý si tretieho dňa
vstal z mŕtvych,
Ježišu, ktorý si sa zjavil
Tvojim vyvoleným,
Ježišu, ktorý si navštívil svoju
blahoslavenú Matku,
Ježišu, ktorý si sa zjavil Márii
Magdaléne, zatiaľ čo plakala:
Ježišu, ktorý si poslal svojich anjelov
k svätým ženám,
Ježišu, ktorý si potešil Jedenástich,
Ježišu, ktorý si im povedal:
Pokoj s vami!,
Ježišu, ktorý si do nich vdýchol
Ducha Svätého,
Ježišu, ktorý si utvrdil
Tomášovu vieru,
Ježišu, ktorý si zveril svoje
stádo Petrovi,

Ježišu, keď hovoríme
o Božom kráľovstve,
My hriešnici, *prosíme ťa, vyslyš nás,*
aby sme mohli kráčať
v novosti života,
Aby sme mohli napredovať
v poznaní Teba,
Aby sme mohli rásť v milosti,
Aby nám nikdy nechýbal
Chlieb Života,
Aby sme vytrvali až do konca,
Aby sme mohli mať dôveru
pri Tvojom príchode,
Aby sme mohli s radosťou hľadiť
na Tvoju tvár,
Aby sme mohli byť pri súde
po Tvojej pravici,
Aby sme mohli mať podiel
so svätými,

Baránok Boží, ty snímaš hriechy
sveta, *zľutuj sa nad nami, Pane.*

Baránok Boží, ty snímaš hriechy
sveta, *vyslyš nás, Pane.*

Baránok Boží, ty snímaš hriechy
sveta, *zmiluj sa nad nami.*

Kriste, vyslyš nás. *Kriste, uslyš nás.*

Pane, zmiluj sa. Kriste, zmiluj sa.
Pane, zmiluj sa.

V. Kristus vstal z mŕtvych, Aleluja.
R. *Naozaj vstal a zjavil sa Šimonovi,*
Aleluja.

Modlime sa!

Bože, ktorý si skrze svojho jednorodeného Syna premohol smrť a otvoril nám cestu k večnému životu, prosíme ťa, aby si nás utvrdil svojou milosťou, aby sme vo všetkom kráčali ako tí, ktorí boli vykúpení zo svojich hriechov. Skrze Ježiša Krista, nášho Pána. Amen.

Milí priatelia! Aj tento mesiac Vás prosím o Vašu modlitbu na tento špeciálny úmysel:

Aby sme vždy v každej situácii boli deťmi Boha a žili a konali sväto.